

CHANGEWYX

Příběh, ve kterém 3x rozhodujete o dalším ději.

aktualizované vydání rok 2025

DEMPSEY NOVAK

CHANGEWYX,
Příběh, ve kterém 3x rozhodujete o dalším ději.

ISBN 978-80-88519-69-0

Vydání 2.
Rok vydání 2025

Napsal: Dempsey Novak
Vydal: Dempsey Novak, United States of America
Přeložil: Petr Novak

All rights reserved Copyright © by Dempsey Novak

Obsah

Předmluva.....	5
Kapitola 1 - Oslava.....	6
Kapitola 2 - Zóna A.....	12
Kapitola 3 - Po oslavě.....	13
Kapitola 4 - Albertovo typické odpoledne.....	14
Kapitola 5 - Hlasování 1.....	15
Kapitola 6 - David, příprava na akci.....	22
Kapitola 7 - Nový začátek /var. 1A/.....	23
Kapitola 8 - Firemní večírek /var. 1A/.....	25
Kapitola 9 - Oběd /var. 1A/.....	27
Kapitola 10 - Výlet zóna LUX /var. 1A/.....	30
Kapitola 11 - Večírek v LUX /var. 1A/.....	36
Kapitola 12 - Prezentace knihy /var. 1A/.....	40
Kapitola 7 - Zpátky na šachtu /var. 1B/.....	45
Kapitola 8 - Firemní večírek /var. 1B/.....	46
Kapitola 9 - Oběd /var. 1B/.....	48
Kapitola 10 - Výlet zóna LUX /var. 1B/.....	51
Kapitola 11 - Večírek v LUX /var. 1B/.....	56
Kapitola 12 - Prezentace knihy/var. 1B/.....	61
Kapitola 13 - Hlasování 2.....	66
Kapitola 14 - Výpověď /var. 2A/.....	69
Kapitola 15 - Lucy v nemocnici/var. 2A/.....	73
Kapitola 16 - Zákazník č.1 /var. 2A/.....	75
Kapitola 17 - Terapeutka /var. 2A/.....	80
Kapitola 18 - Spuštění prodeje /var. 2A/.....	81
Kapitola 19 - Kontrola /var.2A/.....	83
Kapitola 20 - Pobočky /var. 2A/.....	84
Kapitola 21 - Restart Davida /var. 2A/.....	86
Kapitola 22 - Stěhování zóna A /var. 2A/.....	89
Kapitola 14 – Důtka /var. 2B/.....	91
Kapitola 15 - Lucy v nemocnici/var. 2B/.....	93

Kapitola 16 - Zákazník č.1 /var. 2B/.....	95
Kapitola 17 - Závislost Davida /var. 2B/.....	100
Kapitola 18 - Spuštění prodeje /var. 2B/.....	101
Kapitola 19 - Kontrola /var. 2B/.....	103
Kapitola 20 - Pobočky /var. 2B/.....	104
Kapitola 21 - Restart Davida /var. 2B/.....	107
Kapitola 22 - Stěhování zóna A /var. 2B/.....	110
Kapitola 23 - Hlasování 3.....	112
Kapitola 24 – Stěhování /var. 3A/.....	117
Kapitola 25 - První den v práci/var. 3A/.....	119
Kapitola 26 - Na pobočce /var. 3A/.....	122
Kapitola 27 - Albert na fotbale/var. 3A/.....	124
Kapitola 28 - David zase hraje /var.3A/.....	129
Kapitola 29 - Na konferenci /var. 3A/.....	133
Kapitola 24 – Bezdomovec /var. 3B/.....	135
Kapitola 25 – David u Moniky /var. 3B/.....	136
Kapitola 26 - Den na pobočce /var. 3B/.....	140
Kapitola 27 - Albert na fotbale /var. 3B/.....	142
Kapitola 28 - Úmrtí Davida /var. 3B/.....	147
Kapitola 29 - Na konferenci /var. 3B/.....	149

Předmluva

V životě nastanou situace, kdy se musíme rozhodnout a něco změnit.

Tato změna může mít zásadní vliv na náš život.

Dempsey Novak

Kapitola 1 - Oslava

18:00, sobota, dům Davida

V luxusní vile známého DJ Davida, který na svých show hraje vlastní tvorbu, právě probíhá oslava jeho 50. narozenin.

Na večírek pozval přibližně 200 hostů z řad celé své rodiny i showbyznysu. Jediným, kdo pozvánku nedostal, je Albert.

Oslavenec spolu se svou atraktivní přítelkyní Sharon vítají hosty u vstupu. David má na sobě elegantní zlatý oblek, zatímco Sharon září v černých šatech doplněných zlatým náhrdelníkem. Oba stojí před rozlehlým domem s prostornou zahradou, kde je postaveno pódium a taneční parket zaplněný tanečnický.

Na zahradě kuchaři připravují lahodné pokrmy a nápoje, hosté si užívají posezení u stolů nebo společenský ruch u barových pultů. Zábava je v plném proudu, další hosté přijíždějí a přicházejí popřát oslavenci všechno nejlepší.

K Davidovi právě přichází jeho sestra Lucy s manželem Paulem. „Ahoj, Lucy, jak se máš?“ zeptá se David s úsměvem. Lucy se zasměje: „Výborně.“ Chytne ho za ruku, předá mu dárek – pečlivě zabalený obraz – a dodá: „Přeji ti, ať se ti daří a všechno nejlepší.“ Políbí ho na tvář a usměje se. „Děkuju moc, jsem rád, že jsi přišla. Užij si krásný večer,“ odpoví David a zároveň nenápadně zkontroluje telefon, jestli se už na internetu neobjevily první články o jeho oslavě.

„Ahoj, Lucy, jak se máš?“ připojí se se zájmem Sharon.

„Je to tu opravdu nádherné,“ řekla Lucy. U vstupu stojí hosteska. „Dobrý večer, ráda vás uvedu. Můžete jít za mnou?“ Hosteska zavedla Lucy a Paula na zahradu. „Ráda bych vám představila program,“ řekla a podala jim papírový leták. „Před vámi je pódium, kde právě probíhá hudební vystoupení, jehož rozpis najdete v letáku. Po pravé straně se nachází občerstvení, kde naši kuchaři připravují výtečné speciality. Toalety jsou vpravo za rohem. Tady je vaše místo u stolu. Ráda bych ještě zmínila, že během večera vystoupí také David a o půlnoci nás čeká ohňostroj,“ dodala sympatická hosteska s úsměvem. „Děkujeme za uvedení,“ řekl Paul. „Pokud budete cokoli potřebovat, jsem vám kdykoli k dispozici,“ odpověděla hosteska. „Děkujeme,“ usmála se Lucy. „Přeji vám krásný večer,“ rozloučila se hosteska a vrátila se ke vchodu, aby přivítala další hosty.

Na akci působí deset krásných hostesek, každá je oblečená v elegantním kostýmku a výrazně nalíčená, aby dodaly celé události nádech výjimečnosti.

David stojí u vchodu a přijímá gratulace. Právě k němu přistupují dva extravagantní muži – nápadně oblečení v červených oblecích, se zelenými vlasy a propíchnutými nosy, kteří okamžitě poutají pozornost. „Všechno nejlepší, Davide,“ popřejí mu a podají mu velkou růžovou krabici. „Jsem rád, že jste přišli,“ odpoví David s úsměvem.

K dvojici přistoupí hosteska. „Dobrý den, ráda vás uvedu na oslavu. Pokud budete během večera cokoli potřebovat, jsem vám zcela k dispozici,“ řekne vstřícně. „A jak se jmenujete?“ zeptá se vzápětí. „Já jsem Mike a toto je Donald,“ odpoví jeden z mužů. „Jsme tanečníci a doprovázíme Davida při jeho vystoupeních.“ „Už jsem o vás slyšela,“ usměje se hosteska. „Během večera budeme mít vystoupení, tak uvidíte, co dokážeme,“ dodá Mike vesele.

Hosteska je dovede na zahradu a usadí je ke stolu, kde už sedí Paul a Lucy. „Lucy, Paule, dovolte mi představit Mikea a Donalda, kteří budou sedět vedle vás,“ oznámí. Všichni si potřesou rukou a srdečně se pozdraví. Na pódiu zní hudba a hosté se dobře baví. Vzápětí zazní fanfára a na scénu přichází David se svou přítelkyní Sharon.

Sharon přistoupí k mikrofonu a promluví: „Vážení hosté, přátelé a obchodní partneři, fanoušci, jsme nesmírně rádi, že jste dnes s námi. Ráda bych připila na Davidovo zdraví.“ Všichni přítomní si vezmou sklenici. „Na zdraví,“ pronese Sharon a políbí Davida.

David přistoupí k mikrofonu. „Děkuji vám všem, že jste přišli. Když jsem vydal své album Changewyx, netušil jsem, jak velký úspěch zaznamená, kolik lidí osloví a kolik z vás si najde cestu k mé hudbě i na mou show. Mám radost, že má tvorba zní nejen na platformách jako YouTube, Spotify, Amazon Music či iTunes. Mnozí z dnešních hostů se seznámili s mou hudbou právě tam a díky tomu jsme navázali skvělou spolupráci. Ještě jednou vám děkuji a přeji krásný večer.“ David poté sestoupí mezi hosty, připíjí si s každým z nich a vládne přátelská atmosféra. Večer je příjemný, na obzoru se pomalu ztrácí krásné zčervenalé slunce a výhled na moře bere dech.

Ve stejný okamžik sedí Albert ve svém ošklivém, špinavém bytě. Venku je nevlídné počasí a hustě prší. Albert měří asi 180 centimetrů, je neupravený, neučesaný a má výrazné břicho. Má na sobě nevkusné tričko a roztrhané kalhoty. Sedí na zašlé sedačce s notebookem na klíně, jí hranolky a zapíjí je colou.

Je připojený k internetu a právě nahrává položky na online prodejní marketplace v různých státech. Prodává vybavení spojené s hornictvím – od pracovního oblečení přes svítilny až po různé doplňky. Zároveň sledujete různé webové stránky.

Když bezmyšlenkovitě prochází webové stránky, zaujme ho titulek z bulvárního serveru: „David, známý DJ, slaví 50 let.“ Pod článkem jsou přiložené záběry z oslavy. „Na to se musím podívat — jak můj strejda slaví padesátku,“ zamumlá si Albert pro sebe. Vstane, přejde do nevzhledné kuchyně a otevře špinavou lednici, ve které skoro nic není. Nakonec vytáhne další plechovku coly, otevře ji a vrátí se k notebooku.

Na obrazovce právě moderátorka hlásí: „Vážení diváci, právě se nacházíme před domem populárního DJ Davida, který slaví své padesáté narozeniny.“ Poté dodá: „Davide, ráda bych vám jménem všech našich diváků popřála hodně zdraví, štěstí a úspěchů.“ „Děkuji moc za přání,“ odpoví s úsměvem David.

„Davide, jaké novinky chystáte pro své fanoušky a fanyky v příštích padesáti letech?“ ptá se moderátorka s úsměvem. „Poslední dva roky jsme absolvovali velké halové turné. Průběžně jsem skládal nové písně, které bych rád vydal. Už dnes zazní má novinka Dance-d-d-d-dance it. Na příští rok plánuji další velké turné v několika zemích. A samozřejmě budu rád, když váš štáb bude přítomen i na této oslavě,“ říká David do kamery. „Nabídněte si jídlo, pití a bavte se s námi,“ dodává pak už mimo záběr.

„Kretén. Nejenže mě nepozval, ale ještě se chová jako blbec,“ zamumlá si Albert pro sebe, když zavírá notebook. Dopije colu a jde spát – čeká ho brzké vstávání do práce. Zatímco Albert usíná, u Davida večírek pokračuje. Na pódiu se střídají různí zpěváci a lidé z branže. „Tuhle krásnou píseň bych chtěla zazpívat pro Davida a všechny, kdo jste dnes přišli,“ říká půvabná zpěvačka v nádherných šatech a spouští se melodie.

Po jejím vystoupení se za bouřlivého potlesku na pódiu znovu objevuje David. Za ním se na obrovské plazmové stěně promítají záběry z jeho turné po velkých halách.

Tanečníci Mike a Donald se v rytmu hudby vesele pohupují. David se k nim přiblíží a s úsměvem se ptá: „Ahoj, bavíte se, dobře?“ Dav odpoví jásotem: „Ano, výborně!“ David oznamuje: „Dnes vám pustím svou novinku z připravovaného alba. Píseň se jmenuje Dance-d-d-d-dance it! Jakmile se rozezní hudba, lidé roztančí celý parket.“

Televizní moderátorka mezitím dělá rozhovory s účastníky a záběry se ihned sdílejí na internetu i v televizi. Obrací se na půvabnou zpěvačku: „Jak se vám líbí dnešní oslava?“ Krásná zpěvačka s úsměvem odpoví: „Jsem moc ráda, že mi David dal příležitost zazpívat na jeho show. Je opravdu úžasný.“ Do kamery pak posílá srdíčka.

Hudba utichne a David oznamuje: „Dámy a pánové, za okamžik začne ohňostroj!“ Lidé si chystají mobilní telefony a brzy oblohu rozzáří dechberoucí světelná show.

Po skončení krásného ohňostroje se začne ochlazovat, a tak se Paul s Lucy jdou zahřát do domu, kde potkají Davida. Lucy se na něj usměje a říká: „Tvoje show byla skvělá! Už sis rozbil všechny dárky?“

„Právě teď jsem si na to chtěl udělat čas,“ řekl David. Vzal zabalený obraz a začal opatrně odstraňovat balicí papír. Na obraze byla zobrazena jeho nejbližší rodina – David, Sharon, Paul, Lucy a jejich syn Albert. „Moc děkuji za ten obraz. A jak se vlastně Albertovi daří?“ zeptal se David. „Má se docela dobře, ale bylo mu líto, že sem nemohl přijít,“ odpověděla Lucy. „Omlouvám se, ale nemohl jsem ho pozvat. Víš, že se nestýkám s nikým ze zóny A. Stydím se za něj a vím, že by tady jen způsobil ostudu. Promiň, musím jít za ostatními hosty,“ řekl David a odešel.

Lucy a Paul zůstali sedět smutně na pohovce. „Myslela jsem, že David aspoň na své oslavě změní názor a přijme Alberta takového, jaký je,“ řekla Lucy se slzami v očích. „Nech to být a pojd' si zatancovat,“ řekl tiše Paul. Lucy se zvedla a šla s Paulem na parket.

Zábava pomalu utichala, lidé se začali rozcházet a David se s každým loučil u vchodu.

Kapitola 2 - Zóna A

4:30, neděle, byt Alberta

Albert ráno vstává, připraví si kávu a dopřeje si croissant. Oblékne si šedé tričko, džíny a bundu, a vydává se na autobus přes sídliště, kde ještě panuje tma. Nastoupí do přeplněného špinavého autobusu, v němž mnozí cestující ještě klimbají. Za půl hodinu autobus dorazí k šachtě, kde Albert už pět let pracuje jako horník.

Po průchodu branou pokračuje do šatny. Tam ze stropu stáhne řemínek se svými montérkami, oblékne se a civilní oděv zavěsí na druhý řetízek, který vytáhne zpět ke stropu. „Nazdar, Alberte! Včera jsem viděl oslavu tvého strejdy, byl jsi tam?“ zeptá se Martin. „Víš, že se se strejdou Davidem nebavím, tak se hloupě neptej. Stejně se nechce bavit s nikým ze zóny A,“ odpoví Albert.

„Stydí se za mě, že jsem jen horník,“ řekl Albert. „My tu fáráme, aby se uhlí dodalo do elektráren a všichni měli elektřinu, a tomu slavnému DJ se ta špinavá práce nelíbí,“ poznamenal rozhořčeně Martin. Luke se přidal: „Asi si myslí, že elektřina vzniká z toho, jak rychle lidé tancují na jeho show.“ Všichni se rozesmáli.

Vedoucí směny hlasitě zakřičel: „Chlapi, dnes budeme fárat ve sloji číslo osm!“ Horníci vstoupili do klece a výtahem sjížděli dolů. V šachtě procházeli temnou chodbou, kterou osvětlovaly jen žárovky na jejich přilbách. „Alberte, tady tu stěnu musíš upravit,“ upozornil vedoucí směny. „Vidím,“ odpověděl Albert a pustil se do práce se sbíječkou. „Chlapi, nechte tu Alberta, má to tak na hodinu. My půjdeme dál,“ zakřičel Martin. „Zatím se mějte,“ rozloučil se Albert a pokračoval ve sbíjení.

Kapitola 3 - Po oslavě

8:30, neděle, dům Sharon a Davida

Sharon a David se probouzejí. „Davide, ta včerejší oslava se mi moc líbila,“ řekne Sharon a usměje se. David vstane, zamíří k lednici a nalije si sklenici džusu.

Poté vezme obraz, který měl opřený o stěnu, a odnese ho do ložnice. „Sharon, viděla jsi tenhle obraz?“ zeptá se. „Ne, ještě jsi mi ho neukazoval,“ odpoví zvědavě Sharon. „Podívej,“ ukáže David na velkou fotografii v zarámovaném obraze. „Tady je moje sestra Lucy s manželem Paulem a jejich synem Albertem.“ Sharon si obraz vezme do ruky a chvíli si ho prohlíží. „Je moc pěkný. Kam ho pověsíme?“ „Nikde. Schováme ho do sklepa,“ odpoví David.

„Proč?“ zeptá se překvapeně Sharon. „Kvůli Albertovi. Nechci, aby mě někdo spojoval s tím, že je můj synovec. Stydím se za něj. Je to jen horník, nic nedokázal, není úspěšný a ještě žije a pracuje v zóně A.“ Sharon na něj pohlédne. „Davide, ne každý musí být úspěšný a bohatý. Měj respekt k ostatním. Kolikrát jsem ti už říkala, ať se nechováš jako idiot? Jsi na lidi nepříjemný, a když se s tebou někdo baví, ani se mu nepodíváš do očí – pořád jen koukáš do mobilu. Jdu do fitka.“

Sharon se rychle oblékne, vejde do garáže, nastartuje své auto a odjede. David zůstane ležet v posteli. Zapne si mobil a jako obvykle začne brouzdat po internetu. Na telefonu tráví víc než deset hodin denně, neustále sleduje články o včerejší oslavě.

Kapitola 4 - Albertovo typické odpoledne

14:30, neděle, šachta

Albert právě dokončil směnu. „Jdeš s námi do hospody?“ zeptá se Martin. „Dneska jo, když jsem včera nebyl na Davidově oslavě,“ odpoví Albert s úsměvem. Vyjdou z areálu šachty a přejdou kolem plotu. Venku prší. Když vstoupí do místní hospody, setřesou ze sebe kapky deště a usadí se ke stolu. Albertovi zazvoní telefon – volá mu máma Lucy.

„Ahoj Alberte, jak se máš?“ ozve se v telefonu. „Ahoj mami, mám se fajn. Sedím teď s kolegy v hospodě, slavíme takovou malou náhradu za včerejšek, když jsem nemohl být s vámi,“ odpoví Albert. „Rádi bychom tě pozvali na večeři, a když budeš chtít, můžeš u nás i přespat,“ navrhně Lucy. „To budu rád, mami. Přijel bych zítra,“ řekne Albert. „Těšíme se na tebe. Zbylo nám pár dobrot ze včerejší oslavy,“ usměje se Lucy do telefonu.

Albert se vrátil domů a zapíše si poznámku do svého bloku a zapne televizi, kde právě sleduje záběry z Davidovy narozeninové oslavy.

Zapne notebook a kontroluje prodeje svých hornických produktů na různých prodejních platformách. Pravidelně si zapisuje praktické poznatky, jež získává při prodeji na těchto platformách. Jeho cílem je jednou tyto zkušenosti vydat knižně, protože věří, že taková publikace by mohla zaujmout mnoho lidí po celém světě.

Večer si Albert nastaví budík a jde spát.

Kapitola 5 - Hlasování 1

4:30, pondělí, byt Alberta

Albert se ráno probouzí, připraví si snídani a vyráží z domu na autobus. V autobuse potkává Martina. „Ahoj, Martine. Dnes odpoledne jedu k rodičům, takže zítra mi nemusíš držet místo v autobuse“ říká Albert. „Pamatuju si, že jsi to říkal. Doufám, že ti dají něco dobrého z té velké oslavy,“ odpoví Martin. Oba se zasmějí a po chvíli spolu vystupují z autobusu, poté zamíří do šatny.

Vedoucí směny hlasitě oznámí: „Dnes budete naposledy pracovat na sloji číslo osm. Zítra poprvé přejdeme na sloj devět a uspořádáme malou oslavu. Albert ale bude mít volno.“ „On bude slavit u rodičů,“ poznamená Martin a všichni se zasmějí.

Horníci nastoupí do těžebního výtahu. Dveře se zavřou a výtah sjede dolů – začíná směna.

Po práci se chlapi vracejí ze šachty. „Dnes do hospody nejdu, musím spěchat,“ říká Albert a mávne na rozloučenou.

Martin: „Pozdrav rodiče.“

Albert navštíví obchod se sladkostmi, kde koupí velkou bonboniéru pro maminku. Poté nastoupí do moderního autobusu a jede k nádraží. Na nádraží přestoupí na vlak a usadí se v kupé. Sedí sám a pozoruje krajinu za oknem.

Na další vlakové stanici nastoupí dívka, otevře dveře jeho kupé a s úsměvem pozdraví: „Dobrý den.“ Sundá si kabát, posadí se a otevře notebook. Albert mlčí a dál se dívá ven. Po chvíli se dívka zeptá: „Kam jedeš?“ Albert znejistí a tiše odpoví: „Já... jedu

navštívit rodiče. A ty?“ „Já jedu natáčet video s kamarádkou, pracujeme jako influencerky,“ odpoví dívka. „To je zajímavé,“ poznamená nezaujatě Albert. „A co děláš ty?“ zeptá se s lehkým úsměvem.

„Pracuji jako horník a ve volném čase prodávám různé věci na internetu, na různých online tržištích. Chci o tom napsat knihu, kterou si přečte milion lidí,“ řekl Albert. Slečna se zasmála: „Milion knih?“ Albert jen s úsměvem přikývl. „A o čem ta kniha bude?“ zeptala se. „To je zatím překvapení,“ odpověděl. „Ale bude podle ní natočen i film a vznikne divadelní představení.“

Dívka se rozesmála ještě víc. „Až tu knihu napíšeš, ozvi se mi. Třeba natočíme nějaké video. Tady máš moji vizitku.“ „Ozvu se,“ přikývl Albert. Slečna vystoupila z kupé a Albert zbytek cesty pokračoval sám. Když dorazil na nádraží, vydal se pěšky k domu, kde bydleli jeho rodiče. Byl to třípatrový dům a rodiče žili v bytě ve třetím patře.

Albert přistoupí ke zvonku a zazvoní. Za chvíli přijde otevřít jeho máma Lucy. „Ahoj, Alberte, vypadáš dobře, jak se máš?“ zeptá se s úsměvem. „Dobře, jsem rád, že jsem dorazil,“ odpoví Albert.

Z obývacího vyjde otec s colou v ruce. „Jsem rád, že tě konečně vidím.“ „Tašku s věcmi si dej do svého pokoje,“ řekne máma Lucy. „Přichystala jsem ti i nové povlečení.“ „Díky, mami,“ odpoví Albert a zamíří do pokoje, kde se převlékne. Poté se vrátí do obývacího pokoje.

„Posad' se. Jaká byla cesta? A jak se ti daří?“ zeptá se otec. „Na šachtě nic nového,“ odpoví Albert. „Přijdu do práce, vezmu si montérky, sježu dolů do dolu, sedm hodin kopeme uhlí, pak se vyvezu nahoru, nadechnu se čerstvého vzduchu a s kolegy zajdeme do hospody.“ Máma Lucy se pousměje.

Vtipné. A co holky? Máš nějakou?“ Albert se zasměje. „Nemám, mami. Ale když jsem jel vlakem, přisedla si ke mně jedna slečna, která se mi líbila. Když vystupovala, dala mi vizitku. Jmenuje se Kate.“ Albert vytáhne vizitku a ukáže ji mámě i otci.

„A proč by ti nějaká dívka jen tak dala vizitku?“ zeptal se otec. „Řekl jsem jí, na čem právě pracuji, a velmi ji to zaujalo,“ odpověděl Albert. „Alberte, kolikrát ti mám opakovat, abys už přestal s těmi svými pokusy? Pořád máš jen nějaké vize a sny. Jsi horník a na víc prostě nemáš, tak už to konečně pochop,“ řekl otec přísně. „Tady máš pár zákusků z Davidovy oslavy, nabídni si,“ řekla maminka Lucy.

„Mami, tati,“ začal Albert, „přišel jsem vám říct, že chci napsat knihu, kterou si přečte milion lidí po celém světě. Podle té knihy se natočí film a vznikne i divadelní představení.“ „Co je to za nesmysl!“ rozčílil se otec. „Jak chceš napsat knihu, když jsi na základní i střední škole z jazyka nikdy neměl lepší známku než trojku? A jak ji chceš prodávat po celém světě, když ani neumíš jazyky?“

„Tati, já ti to vysvětlím, mám plán,“ řekl Albert klidně.

„Nemám náladu na tvoje bludy. Buď rád, že máš jistou práci. Jdu pryč,“ odsekl otec a odešel do svého pokoje.

Lucy se na syna podívala a tiše řekla: „Alberte, víš, že tě mám ráda, ale nerozumím ti. Jakou knihu chceš vlastně napsat?“ „Vím, že mě strejda David nemá rád, protože pracuji v dole,“ odpověděl Albert, „ale já vím, že uspěji. Připravil jsem si poznámky a podklady pro novou knihu, která bude opravdu jiná. Zaujme čtenáře po celém světě. Podle ní vznikne film i divadelní hra.“ „Alberte,“ povzdechla si maminka, „to už mi říkáš potřetí. Tak mi řekni – v čem bude ta kniha jiná?“

Albert: „Představ si, že v té knize bude možnost hlasování. Čtenáři si sami zvolí mezi dvěma různými variantami.“ Máma Lucy: „Alberte, vůbec tomu nerozumím. Pojd' ke stolu, všechno nám vysvětlíš po jídle.“

Naštvaný otec si přisedá ke kuchyňskému stolu, zatímco Lucy začíná servírovat oběd. Na stůl pokládá velký talíř s hranolky, k tomu podává steaky s tatarkou. Lucy: „Dobrou chuť, Alberte. Určitě jsi po cestě hladový. Vezmi si, na co máš chuť, a po večeři pro tebe mám ještě zákusky z Davidovy oslavy.“

Albert, když si nabírá jídlo se zeptá „A jaká ta oslava byla?“ Otec, si nabírá hranolky a říká: „Bylo tam spousta známých lidí, samá snobárna. David všem dokazoval, že na to má... prostě snob.“ Lucy ho napomene: „Nemluv tak o mém bratrovi.“ A pak dodá smířlivě: „Ale ano, měli to tam opravdu hezké – skvělé jídlo, grilování a všechno kolem. David tam hrál skladby ze svého turné a večer zakončil nádherný ohňostroj.“ Albert: „Mami, ty hranolky i steak jsou výborné.“ Lucy se usměje: „Děkuji.“ Otec přikývne: „Opravdu se ti to povedlo.“ Albert se zvědavě zeptá: „A co jste mu vlastně dali za dárek?“

Máma Lucy se usmála: „Pamatuješ si, jak jsme se tady všichni potkali na návštěvě?“ Albert přikývl: „Jo, pamatuju.“ „Tak tu fotku z té oslavy jsme nechali zvětšit a udělali z ní obraz,“ řekla Lucy. Albert se pousmál: „To je hezké, ale myslím, že si ho nikam nevystaví. Není rád, že jsem součástí rodiny. Víš přece, že mě úplně ignoruje a nemá mě rád.“ „Ale Alberte, to určitě tak nemyslí,“ namítla máma Lucy.

Albert však zavrtěl hlavou: „Ale ano, myslí. Je to snob – my pro něj nejsme dost dobří a dává nám jasně najevo, že jsme pod jeho úroveň,“ vložil se do hovoru Paul.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Changewyx. Příběh, ve kterém 3x rozhodujete o dalším ději..

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.